

Πάλιν δέ ποτε ὁ Ἀντιφῶν διαλεγόμενος τῷ Σωκράτει εἶπεν· ὦ Σώκρατες, ἐγώ τοί σε δίκαιον μὲν νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὅπωςτιοῦν· δοκεῖς δέ μοι καὶ αὐτὸς τοῦτο γινώσκειν· οὐδένα γοῦν τῆς συνουσίας ἀργύριον πράττη¹. καίτοι τό γε ἱμάτιον ἢ τὴν οἰκίαν ἢ ἄλλο τι, ὧν κέκτησαι, νομίζων ἀργυρίου ἄξιον εἶναι, οὐδενὶ ἂν μὴ ὅτι προῖκα δοίης, ἀλλ' οὐδ' ἔλαττον τῆς ἀξίας λαβών. δῆλον δὲ, ὅτι εἰ καὶ τὴν συνουσίαν ὥρου τινὸς ἀξίαν εἶναι, καὶ ταύτης ἂν οὐκ ἔλαττον τῆς ἀξίας ἀργύριον ἐπράττου. δίκαιος μὲν οὖν ἂν εἴης, ὅτι οὐκ ἐξαπατᾷς ἐπὶ πλεονεξία, σοφὸς δὲ οὐκ ἂν, μηδενός² γε ἄξια ἐπιστάμενος·

ὁ δὲ Σωκράτης πρὸς ταῦτα εἶπεν· ὦ Ἀντιφῶν, (...) τὴν σοφίαν τοὺς μὲν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας σοφιστὰς ἀποκαλοῦσιν, **οἷς** δὲ, ὃν ἂν γνῶ εὐφυᾶ³ ὄντα, διδάσκων⁴, ὅ τι ἂν ἔχη ἀγαθὸν, φίλον ποιεῖται, **τοῦτον** νομίζομεν ταῦτα ποιεῖν, ἃ τῷ καλῷ κἀγαθῷ πολίτῃ προσήκει. ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτός, ὧ Ἀντιφῶν, ὥσπερ ἄλλος τις ἢ ἵππῳ ἀγαθῷ ἢ κυνὶ ἢ ὄρνιθι ἥδεται, οὕτω καὶ ἔτι μᾶλλον ἥδομαι φίλοις ἀγαθοῖς, καὶ ἐάν τι ἔχω ἀγαθόν, διδάσκω⁵, καὶ ἄλλοις συνίστημι, παρ' ὧν ἂν ἡγῶμαι ὠφελήσεσθαι τι αὐτοὺς εἰς ἀρετήν· καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐκεῖνοι κατέλιπον ἐν βιβλίοις γράψαντες, ἀνελίστων κοινῇ σὺν τοῖς φίλοις διέρχομαι, καὶ ἂν τι ὀρώμεν ἀγαθόν, ἐκλεγόμεθα· καὶ μέγα νομίζομεν κέρδος, ἐὰν ἀλλήλοις φίλοι γινώμεθα·

Καὶ πάλιν ποτὲ τοῦ Ἀντιφῶντος ἐρομένου αὐτόν, πῶς ἄλλους μὲν ἡγεῖται πολιτικούς ποιεῖν, αὐτὸς δ' οὐ⁶ πράττει τὰ πολιτικά, εἶπερ ἐπίσταται· Ποτέρως δ' ἂν, ἔφη, ὧ Ἀντιφῶν, μᾶλλον τὰ πολιτικὰ πράττοιμι, εἰ μόνος αὐτὰ πράττοιμι ἢ εἰ ἐπιμελοίμην τοῦ ὡς πλείστους ἱκανοὺς εἶναι πράττειν αὐτά;

1 πράττη] πράττομαι, hier (vgl. a. Z. 6–7: καὶ ταύτης κτλ.) = *einfordern, sich bezahlen lassen, eintreiben* (etwas von jmdm. für etwas: τί τινά τινας).

2 μηδενός] Neutrum.

3 εὐφυᾶ] Akk. Mask. Sg. von εὐφυής: *gut veranlagt, begabt*.

4 διδάσκων] *unterrichten, beibringen* (jmdm. etwas: τινά τι). – Der Relativsatz ὃν ἂν ... ὄντα ist Objekt zu διδάσκων und zu ποιεῖται.

5 διδάσκω] Hierzu (und zum folg. συνίστημι) erg. als Objekt αὐτοὺς (sc. τοὺς φίλους).

6 αὐτὸς δ' οὐ] „ohne selbst ...“